

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 10 de juliol de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sra. Marie CONTE i M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. A.L.P. va presentar davant de la Honorable Batllia demanda en judici civil en reclamació de quantitat pel procediment declaratiu ordinari contra el Sr. J.S.R., la societat mercantil andorrana per participacions "T.E. SL" i "A.G. SA", demanant la part agent la condemna del defenent el Sr. A.L.P., solidàriament amb "A.G. SA" i subsidiàriament amb ells a la societat "T.E. SL", a satisfer-li la quantitat que resulti en concepte de reparació pels danys i lesions soferts a resultes de l'accident de circulació ocorregut el dia 30 de gener del 2004 a carretera general número I, a l'alçada del punt quilomètric 9,950, quan el Sr. A.L.P. va topar amb al seva bicicleta contra el camió marca Iveco model ML 120 i matrícula AND-E4716, que es trobava estacionat al marge dret de la calçada segons el sentit de circulació que duia, més els interessos legals des de la data de contesta a la demanda, imposant als defenents el pagament de la totalitat de les costes, incloent-hi els honoraris d'advocat i procurador de la part agent.

II.- La representació processal dels defenents el Sr. A.L.P., "T.E. SL" i "A.G. SA", contestà la demanda oposant-se per considerar que fou la conducta de la

pròpia víctima, el demandant el Sr. A.L.P., la causa única efficient i determinant del resultat lesiu, i sent la víctima la única responsable de la producció del dany, no pot pretendre reclamar contra els seus mandants, per la qual cosa acabava el seu escrit de contesta a la demanda sol·licitant que es dictés sentència desestimant íntegrament la demanda i imposant a la part agent les costes processals produïdes, amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador dels defenents.

III.- Per sentència de data 17 de gener del 2007 dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, es va desestimar íntegrament la demanda formulada pel Sr. A.L.P.S contra el Sr. J.S.R., la societat "T.E. SL" i "A.G. SA", i absoldre a aquests del pronunciament condemnatori exercit en llur contra per la part adversa, imposant a la part agent les costes processals causades incloent-hi els honoraris d'advocat i procurador dels defenents.

IV.- Contra aquesta resolució la representació processal del agent Sr. A.L.P. va interposar recurs d'apel·lació al·legant que concorren tots els requisits per exigir responsabilitat extracontractual a la part adversa, doncs hi ha hagut un dany, degudament provat, no existint cap relació contractual entre les parts, i el dany es deriva d'un acte injust, que té origen en una actuació culposa del defenent ja que el camió va constituir un obstacle a la calçada i estava estacionat en un lloc prohibit. Afegeix que el Sr. J.S.R. disposava d'un aparcament pròxim a l'oficina de l'empresa T.E.D pel tal d'efectuar els tràmits duaners necessaris, i que la senyalització utilitzada fou del tot insuficient, ja que hauria d'haver estat senyalitzat amb les corresponents senyalitzacions perceptives a una distancia de 50 metres. Conclou que si el camió no s'hagués trobat estacionat en una zona prohibida, el seu patrocinat no hauria topat contra el camió.

També considera improcedent la condemna en costes de primera instància al seu patrocinat, condemna que el sorprèn fent menció que el seu patrocinat és beneficiari de justícia gratuïta en la present causa, d'acord amb el que decretà l'aute de data 30 de juliol de 2004, veient-se del tot impossibilitat de satisfer la quantitat sol·licitada en concepte de costes processals en primera instància.

La part apel·lant acaba suplicant al Tribunal que dicti sentència estimant el recurs i condemnant al Sr. J.S.R., la societat "T.E. SL" i "A.G. SA" a satisfer al Sr. A.L.P. la quantitat principal de VUITANTA TRES MIL QUATRECENTS VINT-I-CINC AMB NORANTA EUROS (83.425,9€), juntament amb els interessos des de la data de la demanda i al pagament de la totalitat de les costes del judici de la segona instància, amb inclusió dels honoraris d'advocat i procuradora d'aquest part.

V.- La representació processal dels defenents Sr. J.S.R., la societat "T.E. SL" i "A.G. SA", s'oposà al recurs al·legant que el dany no el va causar l'agent sinó la víctima, essent la seva culpa exclusiva doncs hauria pogut evitar la col·lisió contra el camió, ja que la visibilitat era bona i el camió tenia els quatre intermitent accionats.

Acaba el seu escrit d'oposició al recurs demanant que es dicti sentència confirmant la dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i desestimant el recurs, imposant a la part apel·lant totes les costes processals, inclosos els honoraris d'Advocat i Procurador d'aquesta part.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

FONAMENTS DE DRET

I. En el dret andorrà, la responsabilitat extracontractual és regulada per la Llei Aquilia que exigeix, una culpa, un perjudici i un nexa causal entre ambdós, nexa causal que, com diu la sentència apel·lada, queda trencat en el cas de que el perjudici sigui imputable a la culpa exclusiva de la víctima.

Son fets no discutits que el dia 30 de gener del 2004, vers les 14:42 hores, el Sr. A.L.P. es trobava circulant en la seva bicicleta per la carretera general número I en direcció de la frontera del Riu Runer vers Sant Julià de Lòria, fent-ho pel carril dret dels dos existents en aquell tram, i que a l'alçada del punt quilomètric 9,950 hi havia estacionat al marge dret de la calçada segons el sentit de circulació que duia el ciclista, el camió marca Iveco model ML 120 i matrícula AND-E4716, conduït pel Sr. J.S.R. i propietat de la societat "T.E. SL", vehicle que estava assegurat en la companyia d'assegurances "A.G. SA". Quan el ciclista va

arribar al punt on estava estacionat el camió, en lloc de sobrepassar-lo, va topà sobtadament i de forma violenta amb el pneumàtic davanter de la seva bicicleta contra la part posterior baixa del camió, i degut al fort xoc, sortí projectat endavant, colpejant amb el cap contra el plat elevador del camió, perdent la consciència. A resultes de la topada, el Sr. A.L.P. va patir diverses lesions de les que fou atès en primer lloc a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell i després a la Clínica Teknon de Barcelona, on va romandre ingressat, havent també sofert danys la seva bicicleta.

Aquests són els fets, i el que ca és esbrinar si el conductor del camió, el Sr. J.S.R., va incórrer en culpa o negligència pel fet d'estacionar-lo en aquell lloc i, en definitiva, si les lesions i danys soferts pel Sr. A.L.P. són conseqüència d'una acció u omissió negligent del Sr. J.S.R..

II.- La part apel·lant considera que la responsabilitat de l'accident recau en el Sr. J.S.R. per haver estacionat el camió en un carril dels dos existents, constituint un obstacle al bell mig d'aquell carril de circulació, essent dit estacionament prohibit, en lloc d'haver fet ús d'un aparcament pròxim a l'oficina on el Sr. J.S.R. s'adreçà per tal de realitzar els tràmits de declaració de mercaderia. Afegeix la part apel·lant que la senyalització utilitzada per alertar de l'estacionament fou del tot insuficient.

En la sentència apel·lada el l'Hble. Tribunal de Batlles considera que hi hagué culpa exclusiva de la víctima Sr. A.L.P. qui hauria pogut preveure la col·lisió i evitar-la "senzillament desviant la seva trajectòria vers la seva esquerra -com molt bé descriu la testimoni presencial Sra. E.F.N., i sembla deduir-se inequívocament de la lectura de l'atestat d'accident de circulació".

Vista la prova practicada en la instància, hem de considerar correcta la convicció del l'Hble. Tribunal de Batlles de considerar que l'accident que patí el Sr. A.L.P. fou degut a la seva culpa exclusiva. Hem d'assenyalar que en l'atestat, el Servei de Policia a notar que el camió no infringia cap dels articles específics que fan menció a la parada i estacionament en el Codi de la Circulació. Però, encara en la negada hipòtesi de que pogués considerar-se que el Sr. J.S.R. va infringir el Codi de la Circulació pel fet d'haver estacionat el camió en aquell indret, és clar que el sol

fet de l'estacionament en lloc prohibit no suposa, necessàriament, una acció negligent quan, per les circumstàncies del lloc i la pròpia dinàmica dels fets, el vehicle estacionat no implica un obstacle imprevist i infranquejable.

De la prova documental practicada, integrada per l'atestat del Servei de Policia, resulta que el lloc de la col·lisió era una via interurbana, en tram recte amb dos carrils en cada sentit, visibilitat bona, sense obstacles visuals, hora de l'accident les 14:42 en un dia assolellat, el camió estacionat era perfectament visible ja que tenia els indicadors d'emergència en funcionament, essent perceptible a una distància d'uns 60 metres. Qui fou testimoni presencial, la Sra. E.F.N., té manifestada la seva estranyesa pel fet que el ciclista topés contra el camió ja que no hi havia cap altre vehicle que li impedís sobrepassar el camió pel seu costat esquerre. Ni la víctima ens ho ha pogut explicar ja que el lesionat Sr. A.L.P. té manifestat que no recordava absolutament res del que va passar.

Així doncs, és clar que la col·lisió de la bicicleta contra el camió fou deguda a culpa exclusiva del ciclista al no haver sobrepassat el camió pel seu costat esquerre, com podia perfectament fer-ho ja que el camió estacionat era perfectament visible des de suficient distància i no hi havia cap mena d'obstacle que impedís al ciclista fer la maniobra evasiva, per la qual cosa procedeix la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

II.- Pel que fa a l'al·legació de la no procedència de la condemna en costes de la primera instància, condemna que diu la part apel·lant que el sorprèn perquè el seu patrocinat és beneficiari de la justícia gratuïta en la present causa, s'ha de dir que el reconeixement del benefici de la justícia gratuïta eximeix del pagament de les taxes judicials, sense perjudici del deure de liquidar-les si la persona ve a millor fortuna per haver guanyat el plet, com disposa l'article 5 de la Llei de taxes judicials, però no eximeix del pagaments de les despeses generades a l'altra part en concepte d'honoraris d'advocat i procurador.

III.- Com sigui que el recurs ha estat refusat en la seva totalitat, s'han de imposar a la part apel·lant les despeses processals causades en aquesta segona

instància, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs interposat per la representació processal de la part agent Sr. A.L.P. contra la sentència de data 17 de gener del 2007 dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, i confirmar íntegrament la seva part decisòria, imposant a la part recurrent les costes processals d'aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-